

TÁC PHẨM DỰ THI
“Thầy cô trong mắt em” – Năm 2023

Tác giả: Trần Thảo Mi

Lớp 9A – Trường THCS Đa Phúc.

Số điện thoại: 0912913039

Nhân vật chính trong tác phẩm: Cô giáo Lê Thị Kim Thanh – Hiệu trưởng – Trường THCS Đa Phúc – Dương Kinh – Hải Phòng.

Tiếng trống trường vang lên trong Lễ Khai giảng năm học mới, nghe giục giã, mà sao băng khuâng đến lạ. Tôi tự hỏi: Đây là năm học cuối cùng của mình dưới mái trường THCS Đa Phúc thân yêu ?

Thời gian ơi, sao mà nhanh đến thế !

Tôi đang mừng tưng ra một viễn cảnh thật vui tươi, chúng tôi sẽ là cá chép vượt vũ môn, sẽ thi đỗ vào một ngôi trường cấp ba mà mình hằng ấp ủ... Vậy mà lòng tôi lại chùng xuống !

Những kỉ niệm, những kí ức về thầy cô, bạn bè, góc lớp, hàng cây tôi sẽ mang theo trong hành trang của mình đến nơi ấy... Và có một điều chắc chắn rằng tôi sẽ chẳng bao giờ quên ánh mắt, giọng nói, nụ cười của một cô giáo đã để lại trong suy nghĩ và trái tim đứa học trò bé bỏng những ấn tượng thật sâu đậm, khó phai. Người tôi muốn nói lời cảm ơn đó là cô giáo Lê Thị Kim Thanh - Hiệu trưởng trường THCS Đa Phúc- ngôi trường mà tôi đang học tập để trưởng thành...

Tôi vẫn nhớ năm ấy, khi tôi mới vào lớp 7. Trong Lễ chào cờ đầu tiên của tháng 11, trường tôi có một cô Hiệu trưởng mới về nhận công tác. Trong phần giao lưu với học trò, cô đã gọi chúng tôi là *con*. Lời cô nhẹ nhàng, ấm áp , sao mà gần gũi, thân thương ... Có một điều gì đó như đang thăm mạch bảo với chúng tôi rằng, cô sẽ mang đến một sự thay đổi, một luồng không khí mới cho chúng tôi.

Năm ấy, Dịch Covid 19 bùng phát, cả nước gồng mình lên chống dịch. Bên cạnh những hướng dẫn, những yêu cầu nghiêm ngặt của Bộ Y tế, chúng tôi đã nhận được những sự quan tâm, động viên từ cô. Đó là những dòng tin nhắn mà cô gửi đến các gia đình học sinh. Một điều hiếm thấy. Mẹ tôi bảo: cô thật gần gũi và giản dị... Cô đã thấu hiểu tâm trạng của chúng tôi lúc này... Và chúng tôi định ninh là cứ chăm chỉ học Online, rồi mình sẽ được trở lại trường sớm thôi... Chưa bao giờ tôi mong được gặp lại bạn bè, mọi người và mong được nhìn thấy cô, nghe lời cô nói đến vậy.

Dịch hết, chúng tôi náo nức bước vào năm học mới. Tôi đã là học sinh lớp 8. Một năm học thật thú vị với bao hoạt động sôi nổi mà cô Hiệu trưởng đã mang đến cho học

trò. Cô chỉ đạo nhà trường kết hợp cùng Hội Cha mẹ học sinh tổ chức Vui Tết Trung thu; làm bưu thiếp, cắm hoa Tri ân các thầy cô nhân ngày 20/11. Cả trường hào hứng, vui như Hội. Biết bao bạn học sinh có hoàn cảnh khó khăn đã được tặng quà khi Xuân về...

Trong Lễ báo công tại Quảng trường Lăng Bác, tôi vinh dự cùng các bạn thắm hứa với Bác sẽ cố gắng mọi mặt để trở thành con ngoan trò giỏi, xứng đáng với kì vọng của nhà trường và gia đình...

Trường tôi đang thay da đổi thịt mỗi ngày. Khu trường mới đang xây, dãy phòng học cũ được sửa sang nhu mới...Sân trường sạch sẽ, thoáng mát như công viên...Chúng tôi bảo nhau cùng giữ gìn một không gian xanh-sạch-đẹp... Giờ ra chơi, sân trường nhộn nhịp: chỗ đánh cầu lông, chỗ các bạn đọc sách, trò chuyện... Bao áp lực học hành tan biến... Chỉ còn nụ cười là còn mãi...Tôi bất giác nghĩ đến những đứa em của tôi... Các em sẽ được học tập trong một ngôi trường thật lí tưởng ngay chính quê hương mình...

Từ khi cô về nhận công tác, trường tôi vinh dự được Chủ tịch UBND Thành phố tặng danh hiệu tập thể lao động xuất sắc. Chủ tịch UBND Quận tặng nhiều giấy khen. Nhiều bạn đạt thành tích xuất sắc được tuyên dương, hàng năm chất lượng thi vào 10 nâng cao rõ rệt. Xếp số 1 toàn quận và tăng vượt bậc trong bảng xếp hạng của thành phố.

Với những thành tích của nhà trường, tôi thầm nghĩ: Bên cạnh sự nhiệt huyết của các thầy cô thì vai trò của cô Hiệu trưởng là vô cùng quan trọng, mang tính quyết định đến sự phát triển của nhà trường. Cô chính là vị thuyền trưởng tài năng, đức độ đang chèo lái con thuyền tri thức, trên hành trình đưa các thế hệ con em Đa Phúc cập bến ước mơ...

Những cống hiến của cô cho sự nghiệp giáo dục là không thể đong đếm. Những việc cô đã và đang làm cho con em Đa Phúc đều xuất phát từ tình cảm, tấm lòng và suy nghĩ của một nhà giáo luôn trăn trở, nặng lòng với sự nghiệp trồng người...

Ngay lúc này đây, tôi chỉ muốn được cùng các bạn gửi đến cô lời cảm ơn chân thành nhất... Cảm ơn cô vì những nỗ lực không mệt mỏi với sự nghiệp giáo dục, với các thế hệ con em của quê hương Đa Phúc, trong đó có tôi. Chúc cô có thật nhiều sức khỏe, hạnh phúc và không ngừng cống hiến cho ngôi trường thân yêu của chúng em.